

(7) *Por ende.* Nam possessori acquiruntur fructus, §. *si quis à non domino*, Instit. de rerum divis. cap. consultationibus 19. de jure patron.

(8) *Demandar el señorio.* Sed usque ad quod tempus? Dic, quòd usque ad 10. annos inter presentes, et 20 inter absentes, secundum Specul. tit. de primo decreto, §. *jam de effectu*, col. 4. vers. *sed quandiu*, et vide Abb. in cap. *quoniam frequenter*, §. *in aliis*, col. 18. num. 33. *ut lit. non contest.* Et an possit isto casu actor missus in veram possessionem petere, ut pronuntietur diffinitivè, et declaretur rem esse suam; vide Bald. quòd sic, in l. *consentaneum*, col. fin. C. *quom. et quando judex sentent. prof. deb.*

(9) *Quatro meses.* De jure communi similiter dabitur annus, prout in reali, secundum opinionem Joan. de qua per Glos. in cap. *quoniam frequenter*, §. *in aliis*, super parte *distinctionem, ut lite non contest.* ubi vide Abb. 17. col. Hodie de jure Ordinationum est mensis: et approbatur hic opinio quorundam, quos refert Specul. tit. de 2. decret. §. *juxta*, col. 1.

(10) *De los quatro meses, etc.* Nota bene istam legem, quæ tollit varietatem opinionum, quæ super hoc erant de jure communi, de quibus per Glos. in dicto cap. *quoniam frequenter*, §. *in aliis*, ubi Abb. col. 13. et per Bart. in l. *si finita* 13. §. *Julianus* 16. col. 6. ff. de damno infect. et reprobat hic opinio Innoc. in dicto §. *in aliis*, dicentis, quòd non interposito 2. decreto in personali, etiam post annum missus non lucrabatur fructus, nec efficiebatur verus possessor: et adde, et vide dictam l. *Ordinamenti*.

(11) *Almoneda.* Scilicet, si magis velit debiti sui solutionem, quam incumbere possessioni, ut dicit dict. l. *Ordinam.* Non ergò poterit judex differre venditionem, et decernere, quòd missus tantum possideat, et faciat fructus suos, prout aliàs dicebat Specul. tit. de 2. decreto, §. *juxta*, col. 2. nam hæc lex dicit: *F el Juez deuelo fazer, etc.*

(12) *Deuelo fazer.* Probatione tamen prius recepta de debito per publicum instrumentum, vel per duos testes, secundum Bart. quem vide in l. *Fulcinius* 7. §. *cum hoc* 2. ff. *quibus ex caus. in poss. eatur*, vel per unum testem cum delatione furti, ubi locum haberet, secundum Bald. in authent. et qui jurat. col. 10. C. *de bonis auctorit. jud. possid.*

(13) *O en su casa.* Ita etiam dicebat Glos. in l. *si finita*, §. *si plures*, ff. de dam. infect. in glos. magna Bart. tamen ibi in §. *Julianus*, col. 5. intelligebat illam glos. in causa noxali, vel damni infecti, ubi non requiritur latitatio: in actionibus tamen personalibus, cum secundum decretum debet interponi contra latitantem, ut in l. *Fulcinius* 7. §. 1. ff. *ex quibus caus. in poss. eatur*, dicebat, non posse procedere hoc de citatione ad domum; nisi semel fuisset personaliter citatus, vel aliàs ei notificatum, ita quòd præsumatur latitare: quòd et est verum, et procedit hodiè de l. *Ordin.* cum exigit citationem personalem ad effectum venditionis bonorum. Et vide omnino in ista materia, quæ notat Specul. tit. de 2. decret. §. *nunc dicamus*, col. 6. vers. *illud autem*, qui incipit col. 5. ubi ponit, quando possit fieri venditio etiam contra non latitantem, et adde Alexand. in l. *si finita*, §. *Julianus*, 28. col. ff. de damno infecto.

(14) *Entregar.* Quid si actor occultabit exceptionem, qua poterat uti reus, veluti pactum de non petendo; an retractetur venditio? Vide Specul. tit. de 1. decreto, *nunc videamus*, in fin. ubi dicit, quòd non: vide ibi.

(15) *Non fallassen.* Habet ortum ab his, quæ notat Specul. tit. de secundo decreto, §. *nunc dicamus*, col. fin. vers. *emptore autem non invento*.

(16) *Ante que sus bienes.* Quid si post venditionem veniat? Vide Specul. tit. de secundo decreto, §. *juxta*, 2. ver. col. *quid si ille*.

LEY VII.—Como el Judgador deve passar contra el que fuere emplazado sobre algun yerro que aya fecho, si non quisiere venir al plazo.

Maleficios fazen los omes a las vegadas, sobre que los han de emplazar, e de acusar. E ellos, temiendose de la pena que merescen, andan refusingo, de manera que non quieren venir delante del Judgador, a estar a derecho. En tal razon como esta dezimos, que el Judgador deve passar contra el rebelde (1) en esta manera; faziendopregonar en aquel lugar, do solia (2) morar el

emplazado, e si morada non le fallaren, deve ser pregonado alli do el yerro fizo, como sepan todos, que Fulan fue emplazado que viniesse delante del Judgador, sobre tal yerro (3) que dizen que fizo, e non quiso venir. E porende el Judgador le manda emplazar otra vez, que venga el mismo por su persona ante el, fasta treynta dias (4), a estar a derecho sobre aquello de que le acusan; e si fasta este plazo non viniere (5) que le entraran todo lo suyo. E quando el Pregonero esto ouiere pregonado assi, deve venir ante el Judgador, e fazer escreuir antel en el libro de los actos, en que manera fizo el pregon por su mandado. E si poraumentar el emplazado non viniesse fasta el plazo sobredicho, deve el Judgador mandar escreuir (6) todos sus bienes, e poner tal recabdo (7) sobre ellos, que non puedan ser malmetidos, ni enagenados; e de si deuele mandar emplazar tres vezes (8) pregonandolo (9) cada vez en essa misma manera, dandole tres plazos de treynta dias. E si desdel dia (10) que fueren dados, e fueron pregonados estos tres plazos postrimeros (11), fasta vn año (12), non viniere en su persona delante del Judgador, a estar a derecho, o non embiare a mostrar escusa derecha (13), por que non pudo venir; dende adelante deuen ser entrados sus bienes (14), que es como manera de assentamiento: pero todavia deuen fincar para la Camara del Rey, salvo el derecho que su muger ouiere en ellos, o otro quien quier que lo aya. E si poraumentar viniesse, ante que cumpliesen estos tres plazos postrimeros, e diesse fiadores para estar a derecho, sobre aquello que era emplazado, deve ser oydo, e cobrar sus bienes (15). Pero por la rebeldia que fizo, puede el Judgador mandar, que peche tanto como es sobredicho de suso en el titulo de los Emplazamientos, que deuen pechar los rebeldes, que non quieren venir al emplazamiento. E esto se entiende, si non mostrasse escusa derecha, por que non pudo venir. E si poraumentar acaesciesse, que el que fuesse emplazado, e pregonado, assi como sobredicho es, se muriesse (16), ante que se cumpliesse el plazo de suso dicho; estonce deuen tornar los susbienes a sus herederos, e non deuen pechar ninguna pena por el finado por razon de la rebeldia. E esto es, porque la muerte destaja los yerroos que fizo el finado en su vida, e las penas que deuia sofrir por ello. Fuera ende, si el yerro fuesse de trayzion, o de aleue, o otro alguno, de aquellos sobre que pueden acusar al ome, e dañar la fama, maguer sea finado, assi como dize en las leyes deste nuestro libro, que fablan de los Maleficios. Mas seyendo el biuo, si passare el plazo del año sobredicho, e despues (17) viniere el emplazado delante del Judgador, e quisiere entrar en derecho sobre aquello que era acusado, e pregonado, deve ser oydo. E si mostrare prueuas, o excusas derechas, que le ayuden, e la otra parte non prouare contra el, que fizo aquello de que lo auia acusado, estonce deve ser dado por quito de aquel yerro. Pero los bienes que le auian tomado (18) por razon de la rebeldia, non los puede despues cobrar. Fuera ende si el Rey le quisiere fazer bien, e merced, auiendo piedad del.

LEY VII.—Si delinquens fugiat, vel latitet, citabitur in loco do-

micilii, et si domicilium non habuerit, in loco maleficii; et si in termino præfijo non comparuerit, citabitur iterum voce præconis, ad comparandum intra triginta dies, sub comminatione annotationis bonorum, et præconium scribetur in actis; et si reus non venerit, describentur, et signabuntur ejus bona, et deinde citabitur tribus præconis cum termino triginta dierum in qualibet citatione; quibus elapsis, si intra annum non venerit, neque justam excusationis causam ostenderit, bona ejus annotabuntur, salvo jure uxoris, vel alterius tertii. Si tamen venerit intra annum offerens cautiones de iudicio sisti, recuperabit bona, et audietur, imposita sibi pœna contumaciæ punitiva; et si intra dictum annum moriatur, hæredes ejus bona recuperabunt, nulla pœna contumaciæ soluta; nisi sit de illis casibus, in quibus quis de delicto post mortem potest damnari. Et si reus, elapso anno, compareat, volens se defendere, audietur super pœna criminis: non super bonis jam annotatis. Hoc dicit.

(1) *Rebelle.* Debet ergò prius constare de contumacia, vel quia verbaliter citatus non venit, vel non potest capi realiter, seu non invenitur, ut in *Pragm. de Alcala*. Et poterit procedi iuxta formam hujus legis, et notant Bald. et Paul. in l. *cum et minores*, C. *si advers. rem jud.* et per Angel. in suo tractatu *maleficio*. in parte *qui judex, videns quòd inquisiti non comparent*, et Bald. in l. *clarum*, C. *de auctor. præst.*

(2) *Do solia, etc.* Intellige, et in illo loco cognoscatur de crimine: nam præconia fieri debent in illo loco iudicis cognoscantis, ut patet ex l. *Fori*, et ex *Pragm. de Alcala*, et ex l. 1. ff. *de requir. reis*, ibi: *Edictis adessee jubeant*. Et quid si cognoscant de delicto, tam judex delicti, quam domicilii? Vide quod notat Bart. in l. *sepulchri* 6. ff. *de sepulchro viol.* et quod notat Bald. in l. *executores* 7. et 8. col. C. *de execut. rei judic.*

(3) *Tal yerro.* Non tamen requiritur specificatio criminis limitato loco, et tempore; sed sufficit, quòd dicatur super tali crimine, secundum Bart. in extrav. *ad reprimendum*, in glos. *super dicto crimine*: et adde Bald. in l. 2. C. *de exhib. reis*, et Specul. tit. *de citation. §. sequitur*, col. 4.

(4) *Fasta treinta dias.* Hodie aliter disponitur per *Ordinationem de Alcala*, quam vide; et iste terminus 30. dierum fortè habuit ortum à l. 2. C. *de exhib. reis*. Et quid si procedatur super crimine læsæ Majestatis, ubi proceditur sine figura iudicii, an possint abbreviari per iudicem istæ dilationes? Bart. quòd sic, in extrav. *ad reprimendum*, super verbo *per edictum*, quòd attentis legibus Regni non crederem; imò quòd servari debeant termini dictæ l. *de Alcala*.

(5) *Non viniere.* Fortè hodie, attenta *Ordinatione de Alcala*, non requiritur ista comminatio.

(6) *Escreuir.* Idem disponitur in dicta *Ordinatione de Alcala*, ut fiat hæc descriptio, et sequestratio bonorum in fine termini primi præconii: sed an antea possit fieri, vide Salic. in l. 1. C. *de requir. reis*, qui dicit, quòd si delictum est manifestum, vel quasi, potest fieri etiam ante aliquam citationem; aliàs non possit fieri ante citationem, ne pompa rei familiaris detegatur; et ita videtur intelligentiam, quòd in hoc not. Joan. de Plat. in l. *defensionis facultas*, col. 2. C. *de jure fisci*, lib. 10. Et quid si accusatus nulla habeat bona? Dicit Gandinus in suo tract. *maleficio*. quòd imponetur sibi multa, et quòd postea, cum non habeat de quo solvat, luet in corpore; et adde Specul. tit. *de accusatione*, §. *sequitur*, col. 3. Et ista descriptio, et sequestratio dicitur annotatio, ut declarat Gandinus ubi supra.

(7) *Poner tal recabdo.* Adde l. *mandatis* 5. ff. *de requir. reis*, et dict. *Ord. de Alcala*.

(8) *Emplazar tres veces.* Debet enim ante annotationem intervenire trina citatio, prout in civilibus, ut notat Cynus, et Bald. in l. 1. C. *de requir. reis*, et qualibet debet habere 30. dies, ut hic, et in l. *properandum* 15. §. *et si quidem*, C. *de jud.* Salic. in dicta l. 1.

(9) *Pregonandolo.* Et an debet in edicto præconii contineri, qualiter bona sint annotata, et descripta? Vide l. 1. ff. *de requir. reis*, et Gand. in suo tract. *maleficio*. fol. 13. col. 1. quòd sic, et est text. in l. 1. §. *presides*, ff. *de requir. reis*.

(10) *E si desdel dia.* Approbat opinionem Glos. in l. 1. ff. *de requir. reis*. et reprobat dictum Glos. in l. 1. C. eod. cum dixit, à descientiæ; nisi intelligas præsumptæ, secundum Salicetum ibi.

(11) *Postrimeros.* Hodie servabitur *Pragm. de Alcala*.

(12) *Vn año.* Adde l. 1. et 2. ff. *de requir. reis*, et l. 1. C. eod.

(13) *Escusa derecha.* Adde Bald. in l. 1. ad fin. C. *de requir. reis*.

T. III.

(14) *Sus bienes.* An intelligatur tantum de mobilibus, vide Bald. *de pace tenend. et ejus viol.* in princ. num. 23. Dic de omnibus intelligi, ut in l. *Fori*, et vide Alberic. in l. *eo tempore*, ff. *de pecul.* ubi, quid si esset accusatus de aliquo delicto levi, ex quo si præsens esset, non deberet perdere bona; et dicit, quòd isto casu non habet locum ista annotatio bonorum: et adde Bald. in §. *injuria*, col. fin. *de pace jur. firm.* Et an ista annotatio bonorum possit fieri in quocumque crimine, ita ut post annum deferatur in fiscum: videtur quòd non, nisi in criminibus gravibus, ut in l. 1. in princ. C. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi, et idem voluit Alberic. in l. *eo tempore* 50. ff. *de requir. reis*, et ff. eod. l. 1. Unum dicebat Angel. in dicta l. 1. C. *de requir. reis*, quòd non sit, nisi in criminibus, in quibus saltem in consequentiam venit pœna publicationis bonorum; et idem dicit Salicetus ibi

LEX VIII.—Missus in possessionem infra dictum tempus anni, vel quatuor mensium, servet fructus perceptos. Et si servari non possunt, vendat eos, reo sciente, si est praesens in illo loco; aliis, cum licentia iudicis: et quod supererit, servet pro reo, si venerit infra tempus ad purgandum contumaciam. Hoc dicit.

(1) *Guardar.* Concordat l. *Fulcius* 7. in princip. D. *quibus ex caus. in poss. eatur*, et l. *ait praetor*. 9. D. *de bon. auctor. judic. possid.* et cap. 2. cum Glos. *de sequestr. poss. et fruct.*

(2) *Deuenlos vender.* Add l. *in venditionem* 8. §. 1. et ibi Bart. D. *de bonis auctor. jud. possid.*

(3) *Fasta que passen.* Et elapso anno, et hos facit missus suos, reo non veniente infra annum, ut notat Glos. in cap. 2. *de sequestr. poss. et fruct.* et notat Abb. in cap. *quoniam frequenter*, §. *in aliis*. 4. notab. ut lit. non contest.

TITULO IX.

QUANDO DEUEN METER LA COSA SOBRE QUE CONTIENDEN EN MANO DEL FIEL (a).

Muchas vegadas acontece, que despues que los demandadores han fecho emplazar a los demandados, ante que les fagan sus demandas, pidan a los Judgadores, que aquellas cosas que quieren demandar, sean puestas en manos de omes fieles, porque sospechan contra aquellos que las tienen, que las malmeteran, o que las encubriran, o las traspornan, de guisa que non parezcan. E los otros a quien quieren fazer las demandas, dicen que non lo deuen fazer (1), e contienden las partes mucho a menudo sobre esta razon. Onde Nos, por sabor que auemos de destajar las contiendas, que podrian ende nascer, queremos mostrar en este titulo, por quales razones deue ser puesta la cosa, sobre que contienden, en mano de fiel. E quales deuen ser los fieles, que la han de tener. E fasta quanto tiempo deuen tener las cosas, que les dieren en fieltad.

(a) L. 26 del Ordenamiento de Segovia.—L. 3, tit. 18 del Ord. de Alc.—L. 1, tit. 23, y L. 2, tit. 34, lib. 11 de la N. R.

TITULUS IX.

(1) *Deuen fazer.* Et isti habent regulam pro se: quia omni jure regulariter est prohibita sequestratio, sive de rebus mobilibus, sive immobilibus, sive iuribus incorporalibus, sive corporalibus, sive spiritualibus, sive profanis, Joann. And. et Doct. post Glos. in cap. *examinata, de judic.* Glos. in cap. 2. *de sequestr. poss. et fruct.* et ibi plenè per Abb. Bald. et Salic. in l. 1. *C. de prohib. sequestr. pecun.* et est ratio, quia commeditas possessionis, quae magna est, ut in §. 4. *vers. commodum, Instit. de interdicit.* nemini est auferenda, in cap. 1. *lite penden. cap. 1. de sequest. possess. et fruct. cap. volumus*, 16. quæst. 4. Potest tamen pars semper petere descriptionem fieri, ut sciatur quantitas, ad faciliorem probationem, Bart. et Salic. in dicta l. 1. text. notabili, et ibi Bartol. in l. 1. §. 26. D. *de ventre in possess. mit.* occurrit enim per descriptionem contra omnem malitiam, et non privatur possessor sua possessione. Angel. in l. *Imperatores*, §. fin. D. *de appellat.* et intellige, et limita dupliciter, ut per Bald. in dicta l. 1. et facit, nam licet testator remisit factionem inventarii tutori, tamen debet pati, fieri descriptionem bonorum ad faciliorem probationem, et ne bona baratentur: vide l. 1. §. *rectè autem*, D. *usufruct. quemadmodum cav.* et intentata petitione hereditatis, actore instante, bona debent describi, si non sit magnum incommodum possessoris, Lucas de Penna post And. de Baru. in l. *facultas*, C. *de jure fisci*, lib. 10. et ibi etiam vide de descriptione bonorum in accusatione criminali, quando bona publicantur.

LEY I.—Por quantas razones pueden ser puestas las cosas que otri tenga, en mano de Fiel, e cuales deuen ser los Fieles.

Seys razones señaladas son, e non mas (1), por que la cosa sobre que nasce contienda entre el demandador, e el demandado, deue ser puesta en fieltad, a que dizen en latin sequestratio. La primera es, por auenencia (2) de ambas las partes (a). E estonce aquel en cuya mano pusieren la cosa en fieltad, deuela guardar (3), e dar, en la manera (4) en que le fue comendada. La segunda es, quando la cosa sobre que es la contienda, es mueble, e el demandado es persona (5) sospechosa, e temense del que la trasporna, o la empeorara, o la malmetera (b). La tercera es, quando fuesse contienda sobre alguna cosa en juyzio, e diessen sentencia (6) definitiva contra aquel que la tiene, o se açasse della. Ca luego deue ser desapoderado de aquella cosa, si fuere ome de quien aya sospecha, que la malmetera, o desgastara (7) los frutos della. E el Judgador deuela meter en mano de fiel, que la guarde, e recabde los frutos, e las rentas della, fasta que el Judgador del açada aya librado el pleyto, e mande por juyzio, a quien deue ser entregada aquella con sus frutos. La quarta es, quando algun marido de alguna muger fuesse de mal recabdo, e gastador de sus bienes, de manera que començasse ya de venir a pobreza. Ca estonce bien puede pedir su muger al Judgador, que su dote, e los bienes que pertenecen a ella, que los tome de poderio de su marido, e los entregue a ella, o los meta en mano de fiel (8), que los guarde por ella. E los frutos que salieren de aquellos bienes, que los de a el, o a ella para su gouierno, e el Judgador deuelo fazer. La quinta cosa es (9), quando algun ome o muger, que ouiesse dos hijos, non se acordando del vno dellos, ni faziendo mencion del asu finamiento, otorgasse todos sus bienes al otro, dexandolo su heredero en todo; o si se acordasse del, e lo deseredasse sin derecho. Ca tal fijo como este bien puede demandar a su hermano, la parte que deuia auer de los bienes de su padre, o de su madre; queriendo el meter a particion con su hermano, todas las ganancias que fizo con los bienes de aquel su padre o su madre. E si fuesse muger, que meta otrosi a particion la dote que fue dada a su casamiento, o que la descuenta en la su parte de aquellos bienes que quiere heredar. E que de fiadores al otro hermano, que todas estas cosas aduzira a particion bien e lealmente, e que non fara y ningun engaño. E faziendo esto, deue venir con su hermano a particion de los bienes. E si esto non quisiesse fazer (10), deue ser metida toda la su parte, de los bienes que el deuia heredar, en mano de fiel, que guarde, e recabde los frutos della. E deuele ser dado plazo del Judgador, a que faga todas estas cosas. E si fasta aquel plazo las cumpliere, deue el Judgador mandarle dar, e entregar toda su parte, con los frutos que della salieron. E si non, deuelo todo mandar tornar al otro su hermano, que fue establecido por heredero de aquellos bienes. La sexta cosa (11) es, quando alguno que fuesse en poderio de otri, como por sieruo (c), mouiesse pleyto en juyzio contra aquel que lo touiesse, e fuesse dada (12) sentencia por el, que era libre. E despues desso acaesiesse contienda entre ellos, sobre los bienes que fue-

ron fallados en poder de aquel que lo tenia por sieruo, e aquel que era como por su señor, dixesse que aquellos bienes eran suyos, e que gelos diesse, como a ome que tenia por su sieruo; e el otro negasse, e dixesse que eran suyos, que los ganara el mismo de otra parte. Ca en tal razon como esta dezimos que estos bienes deuen ser metidos en mano de fiel, fasta que sepan verdad de cuyos deuen ser. Otrosi dezimos, que los omes (13) en cuya mano mandau los Judgadores poner la cosa en fieltad, que deuen ser omes buenos (14), e leales, e abonados en la tierra: de manera que sean sin sospecha, que non traspornan la cosa, nin la malmeteran, nin faran en ella engaño.

(a) Ley única, tit. 16 del Ord. de Alc.—L. 1, tit. 1, lib. 10 de la N. R.

(b) L. 66 de Toro.—L. 5, tit. 11, lib. 10 de la N. R.

(c) Acerca de la esclavitud véase nuestra nota 2.ª a la L. 3. tit. 11, P. 1.

LEX I.—In sex casibus est permessa sequestratio: primus ex conuentione partium: secundus, si res est mobilis, et reus suspectus de fuga, vel aliis: tertius, post diffinitivam latam contra possessorem rei, licet sit appellatum, si sit suspectus de dilapidatione: quartus, si maritus incipit vergere ad inopiam: quintus, propter contumaciam non uentis de collatione bonorum faciendi: sextus propter conditionem personae, ut si servus de possessione seruitutis proclamet in libertatem, et contra dominum pronuntiatum est; fit enim sequestratio earum rerum, de quibus dubitatur, an sint domini, vel servi, in cuius libertatis favorem pronuntiatum est. Et debent homines, apud quos fit sequestratio, esse boni, et legales, et bona habentes in patria illa. Hoc dicit.

(1) *E non mas.* Qualiter hoc dicit, cum Glos. enumeret 11. in cap. 2. *de sequestr. possess. et fruct.* et ibi Abbas, aliis plures? Potest dici, quod omnes aliae reduci possunt ad istas, de quibus hic.

(2) *Por auenencia, etc.* Concordat l. *interesse puto* 59. D. *de acquir. vel. amit. possess. licet* 17. D. *depositi*, l. *sequestrer* 110. D. *de verb. signif.* Et isto casu possessio est apud sequestrum, et perdunt eam deponentes, ut per Glosam, et Bartol. in dicta l. *interesse* vide ibi: si tamen sequestrum fieret per iudicem, non perderet possessor possessionem, cum in dubio iudex non intendat alium privare sua possessione, secundum Bart. ibi, et sequuntur communiter Doctores ibi, et in l. *si quis 9.* §. *si oleum* 5. D. *de dolo*, et in cap. 2. *de sequestr. p. ss. et fruct.* Et potest sequestrer recipere salarium a partibus isto casu, ut notat Glos. in l. *si oleum*, D. *de dolo*, et Angelus in dicta l. *interesse*. Et quid si sequestrum non fiat per partes voluntarie, sed per iudicem? an sit sequestrer constituendum salarium; vide per Angelum, et Bald. in dicta l. *si oleum*, D. *de dolo*.

(3) *Deuela guardar.* Et sic sequestrer custodit rem, et fructus percipit, et exercet utiles actiones, ut in l. *postquam* 5. §. *Imperator* 1. D. *ut legat. seu fideicommiss. serv. causa caveat.* et notat Innocent. et Doctores in cap. *examinata, de judic.* ubi Innocent. quod praesentabit sequenter juris patronatus, argum. cap. *consultationibus, de iure patronat.* Abb. tamen ibi col. 5. tenet contrarium: sed opinionem Innocent. tenet Felinus in cap. *cum Bertoldus*, in fine, *de re iudicata*, quem vide, et Rochus, qui alios citat in tractatu *de iure patronatus*, in parte *ipse, vel is*, quæst. 52. Joann. de Imol. etiam in dicto cap. *examinata* tenet opinionem Innocent.

(4) *En la manera.* Nam hic sequestrer tantum habet potestatis, quantum conventio deponentium sibi tribuit, l. *propriè* 6. D. *depositi*, Arch. in cap. *quia res*, 11. quæst. 1. col. 5. adde l. 9. §. *si oleum* 5. D. *de dolo*.

(5) *Persona.* Concordat l. *si fidejussor* 7. §. fin. D. *qui satisd. cogant.* idem dic in fructibus rei immobilis eadem aequitate, secundum Archid. in cap. *quia res*, col. penult. 11. quæstione 1. debet tamen praemitti causae cognitio, secundum eundem, et probat text. in dicto §. fin. Si tamen fuga ex hoc instrueretur, non requiritur citatio, secundum Bald. ibi: et quis dicitur suspectus, relinquatur arbitrio iudicis, ut probat text. ibi, et etiam Doctor. ibi.

(6) *Sentencia, etc.* Concordat l. *Imperatores* 21. §. fin. D. *de appell. et cap. fin. de sequestr. poss. et vide Clement. 1. de sequestr. poss. et fruct.*

(7) *Desgastara.* Et sic eo ipso, quod fructus in suos usus convertat, appellator dicitur suspectus: vide l. *divus* 5. D. *de petit. heredit.* et ibi Glos. Angel. in l. *Imperatores*, §. fin. D. *de appell.* nam paria sunt ad concedendum sequestrum, quod quis dilapidet, vel quod consumat in proprios usus, secundum Bald. et Ludov. Roman. in l. *qui seruum*, D. *de acquir. heredit.* Contrarium tamen, imò, quod ex hoc solum non fiat sequestratio; tenet Joann. de Ana. in dicto §. fin. et Cardin. in cap. fin. *de sequestr. poss. et fruct.* ubi vide Abb. pro concordia istarum opinionum, ibi: *sed quero, quando dicitur dilapidare fructus*: et ex distinctione, quam ibi facit, colligitur differentia inter sequestrum, quod fit propter suspicionem dilapidationis in causa principali, vel in causa appellationis: et quod si reus primo obtinisset, et postea succumbat in secunda sententia, de qua appellavit, procedat adhuc, quod hic dicitur; vide Joann. And. in addit. *ad Specul. tit. de sequestr. post. et fruct.* in rubr. ubi vult, quod non, cum uterque habeat sententia pro se: et ita limitat dict. Clem. tit. 1. eod. titul.

(8) *De fel.* Concordat l. 1. *sicum dotem* 22. §. *si autem in servis* 8. D. *sol. matr.* et cap. *per vestras* 7. *de donat. inter vir.* et l. 29. tit. 11. *Part. 4.*

(9) *Cosa es.* Concordat l. 1. §. *jubet* 9. D. *de collat. bonorum*, et l. *nonnumquam* 8. et nota istam legem ad illarum legum intellectum.

(10) *Quisiesse fazer.* Quid tamen si, etsi vellet, non posset propter inopiam? Vide in dic. §. *jubet*, vers. *quod si per inopiam*.

(11) *La sexta cosa.* Concordat l. fin. §. *quib. ab libert. proclam. non licet*.

(12) *E fuesse dada.* Quid si ante sententiam? Dic, idem esse dicendum, ut res sequestrantur, secundum Salic. in dicta l. fin. §. *quib. ab libert. procl. non licet*: et hoc, quando provocat de possessione seruitutis in libertatem, et est dubium, cuius eorum sint istae res, an domini, vel servi. Si tamen provocetur quis de statu libertatis in seruitutem, tunc praestita fideiussione, res manent apud provocatum in seruitutem, ut in l. 1. §. 2. *C. de assertione tollenda*; quam si non potest praestare, committitur ejus juratoriae cautioni, ut ibi habetur.

(13) *Que los omes.* Probat hic, rem posse sequestrari per iudicem penes plures, et non exigi, ut fiat apud unum tantum; et idem innuit sequens lex Joann. And. tamen in addition. *ad Speculatorem*, in rubrica *de sequestr. et fruct.* tenet contrarium: loquitur tamen in casu Clement. *primæ de sequestr. poss. et fruct.* motus ex verbis illius Clement. ibi: *Apud aliquam personam idoneam*: et in illo casu speciali fortè procederet ejus dictum propter regimen beneficii cautioni, ut ibi habetur.

(14) *Deuen ser omes buenos.* Loquitur ideò in deposito judiciali, sive sequestro, quod facit iudex, ut debeat tales personas eligere: nam in sequestro, vel deposito extrajudiciali erit electio in voluntate deponentis, ut in l. *ita autem* 5. D. *de ministr. tutor.* et in l. *debitor* 15. D. *de negt. gest.* Baldus in l. *acceptam*, col. 1. *C. de usur.* Et an iudex possit compellere ad acceptance sequestrer; Angelus, et Paulus de Casto in l. fin. *C. de bon. auctor. judic. possid.* per textum ibi dicunt, quod non: et idem tenet Jaso. in l. *si fidejussor*, §. fin. D. *qui satisd. cog.* col. 1. et Bart. in l. *titibus*, C. *de agricol. et censit.* libro undecimo: posset tamen iudex ex causa compellere, ita ut ponat solam operam, et non impensam aliquam de suo, ut notat Bald. in l. 1. in princ. D. *ubi pupillus educ. deb.* Et an sequestrum possit fieri apud eundem iudicem; textus videtur, quod sic, in dicta l. *si fidejussor*, §. fin. et Glos. notab. in l. *senatusconsulto*, in verbo *deponatur*, D. *de offic. praesid.*

LEY II.—Quando tiempo deue el ome tener la cosa que le dieren en fieltad.

Tanto tiempo (1) deuen tener los fieles, la cosa sobre que es la contienda, en su poder, quanto touieren por bien los Juezes (2) que gelo mandaron encomendar, o quanto pusieron las partes (a), a la sazón que la cosa pusieron en fieltad. E tal tiempo como este nin faze pro, nin tiene daño, a ninguna de las partes, para poderla